

- ДРАГОТА: В дома им е открита проказа и те не искат да го напуснат
- МАРИЯ: Верно ли е това?
- ЕЛВАНА: Лъжа е. Синът ми е чист и здрав. На гърдите му има рана от копие!
- ДРАГОТА: А кой го е ранил в къщи с копие? Защо не смее да излезе на белия свят?
- МАРИЯ: Кой го е ранил?
- ЕЛВАНА: Синът ми е богомил. И те знаят добре кой го е ранил. И знаят кой пусна народно мълвата за проказата. Само за да го изчистят от света!
- МАРИЯ: Защо?
- ЕЛВАНА: За да се отърве от него Борил. Така е, бога ми! Да беше жив цар Иваница, нямаше да доживеем такива дни. Ама доще ден да видим Асеновия син в Търновград. Тогава, ако съм жива, пак ще поприказваме.
- ДРАГОТА: Тя се мъчи с кневети да спаси имота си.
- /Мария приближава към Елвана./
- БОЛЕСЛАВА: Не се приближавай към нея, Маро!
- ЕЛВАНА: Къде да отидем? Кой ще ни даде къшей хляб?
- МАРИЯ: Аз ще проверя това нещо.
- ДРАГОТА: Церкиньо!
- /Стражите преграждат пътя между Мария и Елвана със суици./
- МАРИЯ: Оставете ме! Докато не докосна с ръка болния, не прихваща. А пък освен това аз не вярвам, че тук има болест.
- /В това време приближава Радул./
- РАДУЛ: Хей, добри хора, какво има? Какво става тук?
- БЕЛОСЛАВА: Синът на тази жена, казват, че бил болен от проказа!
- РАДУЛ: Всички да се дръпнат назад!
- МАРИЯ: Доведете тук болния!

/Людете се разблъскват назад./